الله عزوجل می فرماید: هر عملِ آدمیزاد برای خودش می باشد، جز روزه که از آنِ من است، و من خودم پاداش آن را می دهم

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «الله عزوجل می فرماید: هر عملِ آدمیزاد برای خودش می باشد، جز روزه که از آنِ من است، و من خودم پاداش آن را می دهم، روزه سپری(در برابر آتش دوزخ) است؛ پس هرگاه یکی از شما روزه بود، نباید ناسزا بگوید، یا بر کسی فریاد بزند، و اگر کسی به او دشنام داد یا با او درگیر شد، در جوابش بگوید: من روزه هستم، سوگند به ذاتی که جانِ محمد در دست اوست، بوی دهان روزه دار نزد الله از بوی مشک خوش تر است، روزه دار دوبار خوشحال می شود: آنگاه که افطار می کند، به خاطرِ افطارش خوشحال می گردد، و آنگاه که پروردگارش را ملاقات می نماید، از بابت روزه اش شادمان می شود».

[صحیح] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در این حدیث قدسی خبر می دهند که الله متعال می فرمایند: هر عمل فرزند آدم ده برابر تا هفتصد برابر افزایش می یابد بجز روزه؛ زیرا آن برای من است، و خود نمایی در آن واقع نمی شود، و من پاداش آن را می دهم و در شناخت مقدار ثواب و چند برابر شدن حسناتش من تنها هستم. سپس فرمودند: (روزه سپر است) ووقایه و پوشش و قلعۀ محکمی از آتش جهنم است؛ زیرا روزه مانع شهوت ها و ارتکاب گناه هان می گردد، و آتش جهنم به شهوت ها پوشانیده شده است. (پس هرگاه یکی از شما روزه بود، فحش نگوید) با آمیزش و مقدمات آن، و نه با سخنان زشت و ناسزا. (و نه با کسی درگیر شود) با دشنام دادن و فریاد زدن. (و اگر کسی به او دشنام داد یا با او درگیر شد) در رمضان در جوابش بگوید: من روزه هستم؛ شاید از کار خود منصرف شود، ولی اگر واقعا برای درگیر شدن اصرار داشت، او را به چیزی خفیف دفع کند، مانند دفع نمودن ستمگر. سپس وی صلی الله علیه وسلم به ذاتی که روح او در در دستش است سوگند و قسم یاد کرد، این که تغییر بوی دهان روزه دار در اثر روزه در روز قیامت نزد الله متعال خوشایندتر از مشکیست که نزد شما است، و ثوابش بیشتر از مشکیست که در جمعه ها و مجالس ذکر به آن توصیه می شود. روزه دار دو شادی دارد: آنگاه که افطار می کند و به افطار خود خوشحال می شود چون گرسنگی و تشنگی او رفع می شود، چنانکه به او اجازه داده شده که افطار کند، و از تمام شدن روزه و پایان عبادت خوشحال می شود، و از تخفیف از جانب پروردگارش، و کمک به روزۀ آیندۀ او می باشد. (و چون پروردگارش را ملاقات کند از روزه اش شادمان می شود)، از بهر ثواب و پاداش آن.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/3546